

30. listopadu – sv. Ondřeje, apoštola

1. čtení: Řím 10,9-18

Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, neboť Písmo praví: 'Kdo v něho věří, nebude zahanben.' Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť 'každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen'. Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? **A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli?** A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: 'Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!' Ale ne všichni přijali evangelium. Už Izaiáš říká: 'Hospodine, kdo uvěřil naší zvěsti?' Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova. Ptám se však: To snad nikdy neslyšeli zvěst? Ovšemže slyšeli! 'Po celé zemi se rozlehl jejich hlas, do nejzazších končin jejich slova.'

Žl 19,2-3.4-5: ...Nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha. Den dni o tom podává zprávu, noc noci sděluje poučení...

Mt 4,18-22

Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali síť a šli za ním. O něco dále uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť; a povolal je. **Ihned** opustili loď i svého otce a šli za ním.

Nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha. Den dni o tom podává zprávu, noc noci sděluje poučení.

Bůh napsal nádhernou knihu, jejíž stránky jsou tvořeny množstvím tvorů, kteří jsou ve světě. Žádný tvor nezůstává stát mimo tento božský projev. Od těch nejbližších panoramat až k nejnepatrnějším formám života je příroda stálým zdrojem úžasu a úcty. A je také neustálým zjevením božského. Jak sugestivně říkají japonští biskupové: „Vnímat každého tvora, který zpívá hymnus svojí existence, znamená žít s radostí, v Boží lásce a naději.“ Nazírat stvoření umožňuje objevit v čemkoli

nějaké poučení, které nám chce sdělit Bůh, protože „rozjímat o stvoření znamená pro věřícího naslouchat poselství, slyšet paradoxní a mlčenlivý hlas.“ Můžeme říci, že „vedle zjevení ve vlastním smyslu slova, jak je obsahuje Písmo svaté, je tudíž božským projevem také východ slunce i stmívání.“ Věnuje-li člověk pozornost tomuto projevu, naučí se poznávat sám sebe ve vztahu k ostatnímu tvorstvu: vyjádřením světa se vyjadřují a zkoumám svoji posvátnost dešifrováním posvátnosti světa.

papež František – encyklika Laudato si' (85), Paulínky 2015

Čtu si také v knize Božího zjevení v přírodě? Přivádí mě to k úžasu a úctě vůči Pánu? Kdy jsem si naposledy udělal čas a prožil jsem chvíle v přírodě?